

рахунок наявності Y-5 одонтогліфічного малюнка жувальної поверхні. А також збільшується масивність коронки великих кутніх зубів верхньої щелепи при наявності додаткового горбика Карабеллі.

ОСОБЛИВОСТІ ГІСТОТОПОГРАФІЇ ОСТРІВЦІВ МАЛЯССЕ

Гасюк А.П., Костиренко О.П., Верченко І.В.

Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава, Україна

Актуальність. Останнім часом актуальним стало вивчення острівців Маляссе, які згідно з різними літературними джерелами, представляють рудиментарні епітеліальні утворення. Завдяки своїм морфогенетичним властивостям вони призводять до розвитку різних патологічних процесів: запалення, дистрофії, утворення зубних кіст, одонтогенних пухлин, резорбції поверхні альвеолярної кістки і т. ін. Попри всі ці недоліки відмічаються позитивні властивості острівців. Так, вони сприяють процесу підтримання гомеостазу тканин пародонту, виконують важливу роль у відновленні волокнистих структур періодонтального простору і т. ін.

У зв'язку з цим, **мета** нашої **роботи** полягала в дослідженні особливостей локалізації острівців Маляссе в тканинах пародонту.

Методи та результати дослідження. У ході дослідження використовували видалені нижні щелепи безпорідних собак, які фіксували в 10% розчині формаліну. У подальшому на спеціальному апараті з пониженими обертами алмазної фрези та водяним охолодженням із нижньої щелепи вирізали окремі блоки, які містили в собі передні та задні класи зубів. Напрямки зрізів у блоках мали поздовжню, поперечну та косу орієнтацію. Відпрепаровані блоки різних класів зубів гістологічно забарвлювали ШИК-тіоніновим синім, їхню поверхню вивчали

епімікроскопічно при відбитому освітленні на різних збільшеннях. Для детального вивчення окремих ділянок зуба, пародонту та пародонту одержували тонкі зрізи, що виготовляли із парафінових блоків. Останні досліджували гістологічно та гістохімічно та відповідно забарвлювали: гематоксилін-еозином, по Ван-Гізону.

Під час дослідження визначили локалізацію острівців Маляссе в тканинах пародонту на різному рівні: у маргінальній ділянці пародонту (фіброзна кістка), у середній його частині (пластинчаста зона кістки) та в апікальній ділянці кореня. Встановили певну залежність виявлених острівців від вказаних рівнів. Так, у маргінальній ділянці пародонту відмічаються острівці з ознаками ороговіння, у пластинчастій зоні кістки – без ороговіння, а в апікальній ділянці кореня острівці Маляссе мали вигляд кутикулярного епітелію.

Висновки. Таким чином, отримані результати свідчать про певну морфофункціональну властивість острівців Маляссе на різних рівнях пародонту. У доступних нам зарубіжних літературних джерелах трапляються поодинокі висловлювання, які подібні результатам наших досліджень і потребують подальшого вивчення.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ОДОНТОМЕТРИЧНИХ ПОКАЗНИКІВ КРОНОК МОЛЯРІВ ПРИ КОНСТРУЮВАННІ ОРТОПЕДИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ

Гасюк П.А., Воробець А.Б., Росоловська С.О.

Тернопільський національний медичний університет ім. І. Я. Горбачевського

МОЗ України, м. Тернопіль, Україна